

бжде въ състояніе да изпълни обѣщанія-та си. Подирь това като тури ржжж-тж си на евангеліе-то, говори още единъ пжть на новій-тъ братъ: «глѣдай, тукъ сѣди невидимо Христосъ, чувай, да та непринуждава нѣкой да приймашь ангелскій-тъ образъ?

Слѣдъ това игумена, за да испита още по-добрѣ новій-тъ братъ, иска му самичѣкъ ножици-тѣ за постригваніе, да му подаде, като му казва: **возми ножници и подаждь ми ја**, и го постригва кръстообразно, като му дава ново име, а други-тѣ братія пѣжтъ: **Господи помилѣй**. Подирь постригваніе-то дава ся на новопостриганный-тъ кръстъ и запаленъ свѣщъ, съ коя-то той стои прѣдъ иконж-тж на Спасителя, догдѣ ся свърши литургіж-тж.

§ 132. Макаръ и да сж длѣжни монаси-тѣ и въ всички-тѣ три степени да живѣжтъ ангелоподобно, нѣ онія, кои-то сж проживѣли нѣколко години въ мѣнастыря и пожелаятъ най сетнѣ останѣли-тѣ дни на животъ-тъ си да приведжтъ въ по-голѣмъ подвижъ, пріематъ на себе си великж схимж съ усвоено-то ѣ облѣкло: *аналавъ* и *кукулъ*.

За обряди-тѣ при погребеніе-то на православенъ Христіанинъ.

§ 133. **Обряди, кои-то предшествувать на погребеніе-то.** Тѣло-то на мъртвѣй-тъ православенъ Христіанинъ веднага подирь смърть-та му го омыватъ и обличатъ въ такиви дрѣхи, кои-то отговаряютъ на негово-то званіе и длѣжность, коя-то той е заемалъ при живота си, или пѣкъ въ бѣли дрѣхи, кои-то означатъ нетлѣніе и безсмъртіе. Омыто-то и облеченно-то по този начинъ тѣло украшаватъ на чело-то съ вѣнецъ, на кой-то е изобразенъ Исусъ Христосъ, Матерь Божія и Іоаннъ Предтеча, а на ржцѣ-тѣ на умрѣлій-тъ турятъ